

Павел Юсман, ЗША, Вашынгтон Амерыканскія велікодныя традыцыі (у параўнанні са звычаямі нашых земляў ці Лацінскай Амерыкі) - досыць убогія і прымітыўныя. У Папяльцовую сераду (назваюць яе тут “Ash Wednesday”) вернікі збіраюцца, каб паслухаць прачытанае Божае слова, а святар пазначае попелам крыж на ілбе вернікаў на знак пачатку посту, які называюць “lent”: пакора і самаахвяраванне, а таксама на знак прыналежнасці да каталіцкай веры. Вернікі захоўваюць гэты крыж да канца дня. У амерыканскіх касцёлах няма крыжовых стацыяў, а Крыжовы шлях ажыццяўляецца толькі ў Вялікую пятніцу перад вячэрнім набажэнствам. Песні жалбы характэрны для польскай традыцыі, аналагічныя песні ёсць па-лацінску. Самы важны дзень – Вялікая пятніца, якую называюць там “Good Friday”, а адзначаюць гэты дзень так, як і ў нас. Вялікдзень называюць “Easter” і ўсім ён асацыіруецца больш з “паляваннем” на яйкі. Пасля вячэрняй св. Імшы ў Вялікую суботу, абрады якой – ідэнтычны нашым, пачынаюць святкаваць Вялікдзень. Тут няма рэзурэкцыйнай св. Імшы, велікоднага панядзелку.

† Вераніка Фалдзінская, Ірландыя У Ірландыі адзначаюць Папялец, як і ў нас, існуе толькі невялікая розніца ў падыходзе да попелу, як да сімвалу. У нас ксёндз сыпле крыху попелу на валасы, а тут - малюе крыж пасярод ілба. Ірландскія католікі ходзяць з гэтым крыжам на працягу ўсяго дня. Я дадам яшчэ, што на св. Імшу я іду перад працай ці перад тым, як пайсці ў школу. А калі я ўбачыла ўпершыню людзей з крыжамі на ілбах, то мяне гэта моцна здзівіла: чаму яны не памыюцца, адразу ж пасля таго, як пабылі ў касцёле. Але я чула, што гэтага абсалютна не трэба рабіць. Не ведаю, ці могуць яны змыць крыж на ілбе вечарам ці чакаюць, пакуль не вытрацца знак крыжа аб падушку. Я думаю, што ёсць у гэтым жэсце шмат гонару з-за таго, што ты – сапраўдны ірландзец, католік. Можамы гэтага ўжо не разумеем, але яны жывуць у акупіраваным краі.

Таццяна Шнэйдар. Германія

У Германіі велікапосныя традыцыі не з’яўляюцца якімі-небудзь асаблівымі. Крыжовы шлях адбываецца ў пятніцы, аднак, толькі - у цэнтральным касцёле. Папулярны пасійныя казанні, якія праводзяцца толькі тры разы ў нядзелю. У гэтым годзе яны ахоплівалі такія тэмы: паслухмянасць, убоства і чысціня. Збіраецца досыць шмат людзей, каб іх паслухаць. Важна - міласціна: у гэтым годзе збіраюць велікапосную міласціну для місіянераў у Лацінскай Амерыцы і для ахвяраў у Гаіці. Уся акцыя міласэрнасці мае характар падзякі за акружающую прыроду, таму што ўсе мы – Божыя стварэнні і адказы

Аўтар: Рэдакцыя
16.03.2010 03:00

за прыроду. Усюды ёсць у касцёлах канверты для грошай і нумар рахунку ў банку. Пакуль нічога не чуваць пра велікапосныя рэкалекцыі, толькі адбудуцца рэкалекцыі на працягу 4 дзён перад Спасланнем Святога Духа.

Вераніка Юрэвіч. Чэхія.

У Чэхіі - нямнога вернікаў. Лічыцца, што ва ўсёй дзяржаве іх налічваецца ледзь 9% (якія ажыццяўляюць сваю веру на практыцы), у тым ліку пратэстанты, праваслаўныя, католікі, буддысты і іншыя. Тут ёсць шмат касцёлаў, але яны выкарыстоўваюцца перш за ўсё у якасці канцэртных залаў і для правядзення розных мерапрыемстваў.